

Geopatogeni stres

Geopatogeni stres je že nekaj časa dokazano splošni vplivni faktor pri mnogih resnih in kroničnih obolenjih, pa tudi pri depresijah in drugih živčnih obolenjih.

Geopatogeni stres je indikativen pri telesnem odporu (odklanjanje) na določena zdravljenja, pri različnih depresijah, izgubi apetita, alergiji na hrano, astmi, pri nespečnosti, nočnih morah, utrujenosti, bolečinah v križu, hrbtenici, ..

Večina ljudi lahko sama preveri ali so pod vplivom geopatogenega stresa. Ne obstaja pa noben znanstveno preverjen inštrument, ki bi tak stres tudi izmeril. V zadnjem času so se pojavile različne posredne metode merjenja geopatogenega stresa pri ljudeh kot so VEGA testi, analiza krvi, elektroakupunktura, in podobni, vendar so te še zmeraj dokaj nezanesljive in nepriznane pri uradni medicini.

Zdravo spanje je zelo odvisno od geopatogenega stresa. Ponoči je geopatogeni stres močnejši. Zavedati se moramo, da tretjino življenja prespimo in če spimo na področju geopatogenega stresa, je to na daljši rok in pri bolj občutljivih ljudeh lahko celo usodno. Med spanjem naj bi možgani počivali in vse telesne aktivnosti naj bi bile upočasnjene, vendar se zaradi sevanja to ne zgodi, možgani ostanejo aktivni, borijo se proti tem vplivom in na koncu se zbudimo utrujeni. V spanju možgani upravljajo in vodijo različne regenerativne procese, celice se obnavljajo, presnavljajo se vitamini in celični minerali, uravnava se delovanje hormonskih žlez. Geopatogena sevanja pa te procese motijo (telo namesto da bi uravnavalo proces regeneracije, se večino časa bori proti vplivu sevanja) in slabijo imunološki sistem.

Geopatogeni stres je prisoten pri večini ljudi, ki bolujejo za depresijami, samomorilskimi nagnjenji in statistično dokazano pri 80% ljudi, ki so ločeni. Preko 80% vseh staršev, ki spolno zlorabljajo svoje otroke, spijo ali se večino časa nahajajo v geopatogenih conah.

Na geopatogena sevanja reagirajo majhni otroci, dojenčki, ki se v spanju premaknejo na mesta, kjer je najmanj teh sevanj.

Geopatogeni stres je skoraj zmeraj prisoten pri postvirusni utrujenosti (Myalgic Encephalomyelitis, največkrat se pojavlja po virusnih obolenjih žlez, čustvenih šokih ali nesrečah), kjer se simptomi pojavljajo v obliki močnih bolečin v mišicah in utrujenosti, hitri izčrpanosti, glavobolih, vrtenju, nezmožnosti koncentracije, prebočutljivosti na temperaturne spremembe, vzdražljivosti, pomanjkanju potrpežljivosti, itd.

Statistični podatki dokazujejo, da več kot 50% vseh žensk, ki ne morejo zanositi, spi na geopatogenih conah. Tudi pri nosečnicah, ki spijo na teh conah, se kažejo zelo zaskrbljujoči podatki: statistično je več spontanih splavov, nosečnice so mnogo bolj dovzetne na prehlade, novorojeni otroci pogosto zbolevajo, imajo probleme z učenjem, so bolj živčni, zelo pozno se navadijo na WC. Zaskrbljujoče je to, da ima geopatogeni stres pri otrocih tudi dolgoročne posledice, ki se pokažejo šele čez mnoga leta.

Sindrom nezdravih zgradb

Mnogo let nismo imeli razlage, zakaj v nekaterih stavbah, poslovnih prostorih, ljudje bolj obolevajo kot drugje. V zadnjem času pa so znanstveno dokazali, da se v takih stavbah naravna geopatogena sevanja ojačujejo in deformirajo zaradi železobetonskih konstrukcij, plastičnih materialov, ki skupaj ustvarjajo Faradajev sindrom zaprte kletke. K temu pripomorejo tudi različna EM polja, ki jih sevajo različni električni aparati, prezračevalne naprave, radon plin, vse tiste naprave, ki v zaprtem prostoru zmanjšujejo število negativnih ionov. Če so zaposleni dalj časa izpostavljeni tem vplivom prihaja do različnih bolezenskih simptomov kot so glavoboli, nezdravi, živčni odnosi med uslužbenci, težave z dihanjem, suha koža, težave z očmi, izguba koncentracije, depresije, stresi in kronična utrujenost. In posledica tega je dokazano večja odsotnost od dela.

Otroci, ki se dalj časa zadržujejo v prostorih (šole, vrtci), kjer obstajajo geopatogene cone, so mnogo bolj občutljivi, težko se kontrolirajo in koncentrirajo na učenje, večkrat so odsotni. Tudi učitelji so bolj pogosto odsotni zaradi naštetih bolezni.

V bolnišnicah so tudi lokacije, kjer se bolniki in uslužbenci mnogo slabše počutijo, v nekaterih sobah je smrtnost večja kot v drugih, bolniki za ozdravitev v eni sobi potrebujejo več časa kot v drugi.

Negativni in pozitivni ioni

Negativne ione pogosto imenujejo vitamini zraka. Pomembno je, da se v zaprtih prostorih razmerje med negativnimi in pozitivnimi ioni pravilno vzdržuje, npr. 1000 negativnih in 1200 pozitivnih ionov v cm³. Ta razmerja

so v zgradbah s sindromom nezdravih prostorov porušena in se povečujejo v prid pozitivnih ionov (razmerje do 2 : 1 v prid pozitivnih ionov, kar je že zelo škodljivo).

Negativne ione uničujejo raznorazni prežračevalci in klimatske naprave, pomanjkljiva cirkulacija svežega zraka, plastični elementi, ki kreirajo statično elektriko in pozitivne naboje, ki nase vežejo negativne ione. Škodljiv vpliv imajo tudi vsi aparati, ki proizvajajo različna EM polja. Zavedati se moramo, da TV in računalniški monitorji še najbolj sevajo zadaj, tako da se njihov vpliv razširja tudi v druge prostore. EM polja pred monitorji in okrog fotokopirnih strojev pretvarjajo kisikove ione v nevarne pozitivno nabite pline. Negativne ione vežejo nase tudi delci prahu in vlage. Na koncu dneva se v takih prostorih nahajajo samo še škodljivi pozitivni ioni in boleznijo so tu.

V izogib nastajanju škodljivih pozitivnih ionov moramo v delovnih prostorih imeti čimveč naravnih materialov, naravnih tkanin, prostor mora biti naravno zračen, vlažnost zraka naj bo nekje okrog 40 –50%, priporočljivo je uporabljati elektronske prežračevalne filtre, ki odстранjujejo prah, dim, različne bakterije in viruse. Zdravo okolico v pisarnah lahko izboljšamo tudi z okrasnimi rastlinami, ki okrog sebe zbirajo negativne ione, v primeru slabe rasti pa indicirajo slabe delovne pogoje.

Dejstvo je, da človeško telo absorbira naravno svetlobno energijo kot nekakšno dodatno hrano (saj smo vsi v bistvu bitja svetlobe). Svetloba fluorescentnih luči nima vseh valovnih dolžin naravne svetlobe, zato če se dolgo zadržujemo v taki svetlobi, nam to lahko samo škodi.

Občutljivost rastlin in živali na geopatogeni stres

Rastline, ki ne uspevajo najbolje v geopatogenih conah:

Vrtnice, sončnice, lilije, begonije, azaleje, rdeči in črni ribez, kumarice, zelena, čebula, koruza
Drevesa: Jablane, hruške, breskve, bukev, jesen, lipa, španski bezeg, oreh, leska

Rastline, ki bolje uspevajo v geopatogenih conah:

Asparagus, različne gobe, aralija, omela, zdravilne rastline
Drevesa: hrast, jelka, češplja, češnja, bezeg

Rezano cvetje zdrži dvakrat dalj časa na zdravih mestih.

Za hrast je značilno, da najbolje uspeva nad vodnim križiščem. Če je hrast starejši od 50 let, sigurno raste nad tako točko. Strele privlačijo križišča podzemnih voda. Zato tudi hraste dostikrat zadene strela.

Živali, ki se izogibajo patogenim conam:

Psi, konji, krave, ovce, prašiči, miši. Ptici nikoli ne gnezdi v geopatogenih conah, če imamo akvarij z ribicami v območju geopatogene cone, bodo ribice zelo hitro poginile, svoja jajčeca pa bodo pred tem pojedle.

Živali, ki se bolje počutijo v geopatogenih conah:

Mačke, mravlje, divje čebele, ose, hrošči, termiti, razni paraziti, pa tudi bakterije in virusi

Mačke se najraje zadržujejo v geopatogenih conah. Zato je mesto, kjer mačka najraje leži, sigurno geopatogena cona.

Kmetje morajo še posebej paziti, da se perjad in živina preko noči ne zadržujejo v geopatogenih conah. Pri kravah je tipično, da njihova dlaka zgubi svoj naravni sijaj in donos mleka se zmanjšuje. Telički so zelo dovzetni za taka mesta in njihova rast se upočasni. Konji niso tako dovzetni kot krave, pa vendar po določenem času, ko se dalj časa zadržujejo v teh conah, dlake tudi izgubijo svoj sijaj, začnejo zavračati hrano in hujšajo. Eventualno lahko zbolijo za revmatizmom in dobijo krče. Svinje zelo burno reagirajo. Na koži se jim pojavijo črni madeži. Mladiči postanejo nemirni, se slabo hranijo in imajo večjo smrtnost.

Simptomi, ki se pojavljajo pri geopatogenem stresu:

Na splošno velja, da če se dalj časa nahajamo v geopatogenih conah, se počutimo povoženi, izčrpani, loteva se nas depresija, postajamo zmeraj bolj živčni, brez vzroka spreminjamo razpoloženje, bolj smo agresivni, zgubljam apetit, postajamo bledičavi, se nikakor ne spravimo v posteljo, nedovzetni postajamo na določena zdravljenja.

Če spimo na geopatogeni coni, se nas loteva nespečnost, imamo nočne more, hodimo v snu, kričimo, imamo hladne prste na nogah, otroci hitreje zbolijo za astmo, zobno gnilobo, več se potimo, trese nas mraz, postajamo zmeraj bolj utrujeni, zjutraj ko se zbudimo imamo občutek, da nismo dovolj spali,...

Testi, ki jih uporabljajo za ugotavljanje geopatogenega stresa, so v uradni medicini v večini primerov nepriznani.

Tudi aparati, ki 'merijo' bioenergijo so samo nekakšni merilci prevodnosti in površinske napetosti v rokah(če pred merjenjem navlažimo roke, bomo potem 'imeli' mnogo več energije). Zato priporočamo, da ljudje ne nasedajo raznoraznim strokovnjakom, ki z različnimi napravami ali aparati 'merijo' vse vrste 'bolezni'.

V novejšem času uporabljajo mišične teste, posebne krvne teste in elektropunkturo. Zelo razširjeni so tudi VEGA testi, ki pa jih uradna medicina še ne priznava.

Še najbolj zanesljiva metoda je tista, ki jo uporabljajo ljudje, ki so občutljivi na geopatogena sevanja- to so običajno radiestezisti, ki pa se jih da zlahka preveriti, če imajo zares take sposobnosti